

Dina Ögon Blå

Fredrika Stahl

Nu får allt detta vara slut
Vår tid har sedan länge runnit ut
Visst gör det ont att se
Hur vi med tiden glidit isär
Hur jag ingenting längre hyser för den
Som jag innan höll så kär

Du må böna, du må be
Men jag has ingenting kvar att ge
Ja visst gör det ont att minnas
Hur underbart allting var
På den tiden, nu länge sedan
När ditt riktiga jag fanns kvar

Lyckan verkade så lätt att nå
Tänk att det skulle ta sådan tid att förstå
Att den ej fanns uti
Dina ögon blå
Att den ej fanns uti
Dina ögon blå

Ja se på mig, se på vårt liv
Vad delar vi mer än slag och kiv
Du envisas om att tro
Att det bara är en fas
Men misstanken borde gro att
Lusten sakta ifran mig tas

Så nu får allt detta vara slut
Låt oss lägga ner våra vapen och damma av allt krut
Låt oss släppa taget, låt var och en gå fri
Låt oss släppa greppet om det som
För länge sen var "vi"

Lyckan verkade så lätt att nå
Tänk att det skulle ta sådan tid att förstå
Att den ej fanns uti
Dina ögon blå
Att den ej fanns uti
Dina ögon blå